Dosarul nr. 4r-373/2025 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-24119086-02-4r-29012025 Judecător: Elena UNGUREANU

D E C I Z I E
În numele Legii

08 aprilie 2025 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU

Având în componența sa:
Președintele ședinței: Ion BULHAC
Judecători: Marcel POPESCU și Svetlana VÎȘCU

A judecat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, Ion CIOBANU declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 26 decembrie 2024, în cauza contravențională, la contestația depusă de SOCOL Iurii, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator seria/nr. MAI06 352371 din 02 octombrie 2024 în baza art.238 alin. (2) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
- în procedura instanței de fond, de la 22.10.2024 până la 26.12.2024;
- în procedura instanței de recurs de la 29.01.2025 până la 08.04.2025.
Procedura de înștiințare legală executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru-

C O N S T A T Ă:

1. La 02 octombrie 2024 agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Ion CIOBANU, a emis procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare seria/nr.MAI06 352371, prin care SOCOL Iurii a fost sancționat cu amendă în mărime de 18 unități convenționale, ceea ce constituie 900 lei, în baza art. 238 alin. (2) din Codul contravenţional, fiind reținut în sarcina acesteia că: „la 02 octombrie 2024, ora 16:00, în mun. Chișinău, *****, a parcat automobilul în loc interzis”.

2. Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție nominalizat, la 15 octombrie 2024, SOCOL Iurii a înaintat contestație prin care a solicitat anularea deciziei agentului constatator al DP „Centru” a INSP, Ion CIOBANU, asupra cauzei contravenționale intentate în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 352371 din 02 octombrie 2024, în baza art.238 alin.(2) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional.

În motivarea contestației a invocat autorul că, la 02 octombrie 2024 în jurul orei

16:30, apropiindu-se pe jos de blocul locativ din *****, mun. Chişinău, în care locuieşte şi pe teritoriul aferent al căruia era parcat autoturismul său de model „Skoda Octavia” cu n/î *****, a observat lângă autoturismul lui echipajul de poliţie. La întrebarea „Ce s-a întâmplat?”, a fost somat de agentul constatator să prezinte un act de identitate, fără ca să-i fie explicat motivul acestei somaţii. La întrebarea repetată „Ce s-a întâmplat şi care este motivul solicitării actului de identitate?”, agentul constatator a menţionat că autoturismul este parcat în loc interzis.

La întrebarea acestuia să fie concretizat care este acel „loc interzis”, agentul constatator l-a avertizat că va întocmi procesul-verbal „pentru nesupunerea cerinţelor colaboratorului de poliţie” şi nu i-a explicat care este acel loc interzis, a fost forțat să prezinte actul de identitate agentului constatator.

A susținut că, în acel fel agentul constatator al Inspectoratului Naţional de Securitate Publică, Secţia patrulare Chișinău a Direcţiei patrulare „Centru”, Ion CIOBANU, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 352371 prin care a fost sancţionat pentru parcarea în loc interzis cu amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale (900 lei), în baza art. 238 alin. (2) din Codul contravenţional.

A menționat autorul contestației că, în procesul-verbal cu privire al contravenție, agentul constatator a specificat că, ar fi încălcat prevederile pct. 70 lit. b) din Regulamentul Circulației rutiere (Hotărârea Guvernului nr. 357/2009), care interzice staţionarea pe drumurile publice cu o lăţime a părţii carosabile mai mică de 6 m.

A mai menționat contravenientul că pe fotografia anexată se vede că pe porţiunea de drum în cauză puteau trece liber două autoturisme concomitent, chiar fiind parcat autoturismul contravenientului.

La fel, susține că porţiunea de drum unde era parcat autoturismul este vădit mai largă de 6 m. De asemenea, a solicitat agentului constatator să efectueze măsurarea lăţimii drumului pe care era parcat autoturismul, iar agentul constatatator nu i-a răspuns la întrebare şi a refuzat măsurarea lăţimii drumului.

În drept contestatarul a invocat prevederile art. art. 7, 8, 440 alin.(1), 442 alin.(1) din Codul contravențional, art. 6 CEDO. A susținut contestatarul că, agentul constatator a aplicat sancţiunea contravenţională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăţia sa, fără a prezenta măsurările lăţimii drumului, înscrisurile/documentele sau schemele relevante.

A precizat totodată că în consecinţă, agentul constatator nu a probat faptul că lăţimea drumului este mai mică de 6 m, deci nu a probat fapta ilicită invocată. Mai mult, efectuând ulterior personal măsurarea lăţimii porţiunii drumului unde era parcat autoturismul, a constatat că lăţimea acesteia constituie 7,9 m. Totodată, a invocat contestatarul că din fotografii se vede că porţiunea dată de drum nu are marcaj rutier, care ar putea servi drept reper pentru determinarea lăţimii drumului. Astfel, a considerat contestatarul că agentul constatator a aplicat arbitrar, eronat şi ilegal sancţiunea.

În susţinerea contestației a mai invocat contestatarul că autoturismul era parcat nu pe un drum public, dar pe terenul privat aferent blocului locativ care aparţine asociaţiei de proprietari în condominiu.

În acest context a solicitat contestatarul constatarea nulității procesului verbal cu

privire la contravenție.

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 26 decembrie 2024, a fost admisă contestaţia depusă de SOCOL Iurii, cu anularea procesului-verbal cu privire la contravenție şi a deciziei de sancționare seria/nr. MAI06 352371 din 02 octombrie 2024 prin care SOCOL Iurii a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 238 alin. (2) Cod contravenţional şi încetarea procesului contravenţional din lipsa faptului contravenţiei.

4. Hotărârea nominalizată a fost atacată cu recurs de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, Ion CIOBANU prin care a solicitat casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 26 decembrie 2024, cu dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță.

În susținerea recursului recurentul a invocat că agentul constatator a respectat normele procesuale și materiale și a prezentat probele acumulate în cadrul dosarului contravențional intentat în privința lui SOCOL Iurii.

5. Conform art.471 alin. (1)-(2) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

La 24 februarie 2025, prin intermediul Secției Evidență și Documentare procesuală a parvenit referința depusă de SOCOL Iurii, prin care a solicitat respingerea recursului agentului constatator ca fiind neîntemeiat cu menținerea fără modificări a hotărârii contestate.

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.(1) Cod contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

6. Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 473 alin. (1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul şi menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.*

Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că domeniul contravențional a fost asimilat „acuzaților în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a *cauzelor Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 şi Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

7. Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate în

raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept de casare a acesteia, având în vedere că la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) Cod contravențional, care menționează că, *examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.*

8. Instanța de recurs reține că la 02 octombrie 2024, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Ion Ciobanu, a emis procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare seria/nr.MAI06 352371, prin care SOCOL Iurii a fost sancționat cu amendă în mărime de 18 unități convenționale, ceea ce constituie 900 lei, în baza art. 238 alin. (2) din Codul contravenţional, fiind reținut în sarcina acestuia că: „la 02 octombrie 2024, ora 16:00, în mun. Chișinău *****, a parcat automobilul în loc interzis”.

Conform art.7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.*

Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, *probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluționare a cauzei.*

Subsecvent celor enunțate, Colegiul penal conchide că la caz nu există careva probe ce ar dovedi vinovăţia cet. SOCOL Iurii în comiterea contravenției incriminate.

Prin urmare, la materialele dosarului lipsesc probe pertinente, concludente și utile sub formă de: explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, – cum expres prevede norma precitată – care ar dovedi faptul comiterii contravenției de către SOCOL Iurii, existând doar poziția apreciată ca fiind subiectivă a agentului constatator.

Totodată, Colegiul penal atestă că deși agentul constatator a invocat faptul că automobilul era parcat neregulamentar, conform planului de încadrare în teritoriu, automobilul era parcat în fața blocului locativ, locul dat nefiind semnalizat prin indicator de interzicere.

De asemenea, agentul constatator nu a prezentat careva probe în susținerea faptului că porțiunea de drum pe care era parcat automobilul avea lățimea mai mică de 6 m, nefiind efectuate careva măsurări ale drumului.

9. În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că deși procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționarea contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție. Or, la materialele cauzei, în vederea confirmării învinuirii, nu au fost anexate careva probe care ar dovedi cele incriminate cet. SOCOL Iurii.

Așadar, Colegiul penal elucidează că, procesul-verbal de constatare și sancționare nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției.

Este esențial faptul că prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agentul constatator și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare" instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului" dincolo de îndoiala rezonabilă.

10. În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția acuzatului prin adoptarea unor soluții motivate.

Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)*.

Instanța de recurs explică faptul că agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional.

Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

Colegiul penal conchide că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art. art. 457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea

cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

În sensul celor relatate, instanța de recurs concluzionează că judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art. 462 Cod contravențional.

11. Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art. art. 467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) Cod contravențional nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile art. 462 Cod contravențional.

În concluzie, Colegiul penal notează că, instanța de judecată întemeiat a stabilit faptul că în prezentul proces contravențional, agentul constatator a avut o activitate insuficientă în partea ce vizează stabilirea existenței faptei contravenționale și dacă acțiunile făptuitorului întrunesc acele elemente ale contravenției prevăzute la art. 238 alin. (2) Cod contravențional.

12. Instanța de recurs conchide că argumentele invocate în recurs nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care acesta urmează a fi respins ca nefondat, cu menţinerea fără modificări a hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 26 decembrie 2024.

13. În conformitate cu prevederile art. art. 473 alin.(1), pct.1), lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,–

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, Ion CIOBANU, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 26 decembrie 2024 și se menține fără modificări Hotărârea contestată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecător: **Ion BULHAC**

Judecători: **Marcel POPESCU**

Svetlana VÎȘCU